

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ที่ ๒๕ - ๗๐/๒๕๖๓

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ระหว่าง { นาย [redacted] กับพวกรวม ๖ คน ผู้กล่าวหา
ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง
บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] และนางสาว [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ นาย [redacted] กับพวกรวม ๖ คน ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาบริษัท [redacted] โดยนาย [redacted] และนางสาว [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา ว่าเลิกจ้างเพราะเหตุยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน และเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกกลับเข้าทำงานและจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับแต่วันที่ถูกลีกจ้างจนถึงวันเรียกกลับเข้าทำงานพร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เข้าทำงานเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาระหว่างปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๖๒ ได้รับมอบหมายให้ทำงานในตำแหน่งพนักงานขับรถ ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ยกเว้นผู้กล่าวหาที่ ๔ ที่ได้รับเดือนละ ๑๐,๓๐๐ บาท ค่าครองชีพเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท และค่าเบี้ยเลี้ยง โดยคำนวณจากค่าเที่ยว ๆ ละ ๕๐ บาท สำหรับช่วงกลางวัน และเที่ยวละ ๑๐๐ บาท สำหรับช่วงกลางคืน นอกจากนี้ผู้กล่าวหาที่ ๔ และที่ ๕ ยังได้รับค่าประสบการณ์อีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท กำหนดการทำงานสัปดาห์ละ ๖ วัน มีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๑ วัน โดยหมุนเวียนกัน กำหนดการทำงานปกติไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับ การให้บริการลูกค้าเริ่มตั้งแต่เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๒๐.๐๐ น. เวลาพักไม่แน่นอน กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันสิ้นเดือนผ่านบัญชีธนาคารกรุงไทย ส่วนค่าเบี้ยเลี้ยงจ่ายทุกวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ได้โทรศัพท์ร้องเรียนต่อนางสาว [REDACTED] สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] ในขณะนั้น กรณีผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ แจ้งชื่อตนเองว่าเป็นผู้ร้องเรียน และประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ นางสาว [REDACTED] ได้โทรศัพท์สอบถามข้อมูลกับผู้กล่าวหาที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ร้องเรียนไว้ ต่อมาวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ นาย [REDACTED] สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] ใหม่ พร้อมด้วย นางสาว [REDACTED] นาย [REDACTED] พนักงานตรวจแรงงาน ได้เข้าไปตรวจการทำงาน และสภาพการจ้างของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีลูกจ้างจำนวน ๖ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ และลูกจ้างอื่น อีก ๓ คน คือ นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ไม่ทราบนามสกุล ได้ขอเข้าร่วม ในการพูดคุยกับผู้ถูกกล่าวหาด้วย ซึ่งปัจจุบันลูกจ้างอื่นทั้ง ๓ คน ชำรงต้นยังคงทำงานอยู่ ในส่วนของ ผู้ถูกกล่าวหา มีนาย [REDACTED] ตำแหน่งรักษาการผู้จัดการทั่วไป เข้าร่วมพูดคุย ซึ่งเป็นการพูดคุย หรือเพื่อหาทางออกกัน โดยได้ข้อสรุปว่าผู้ถูกกล่าวหาให้การช่วยเหลือเป็นกรณีเฉพาะผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน เป็นราย ๆ ไป จากนั้นพนักงานตรวจแรงงานได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง (ค่าเที่ยว) ซึ่งเป็นค่าจ้าง แก่ลูกจ้าง โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้มีท่าที หักศรัทธา และความสัมพันธ์กับผู้กล่าวหากับพวกเปลี่ยนไป โดยมีมาตรการรุนแรงในการลงโทษเมื่อทำงานผิดพลาด และมีการจับผิดผู้กล่าวหากับพวกตลอดเวลา อีกทั้งมอบหมายงานให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ทำลดน้อยลง ทั้งนี้ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน จะแสดงตนคัดค้านการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในการประชุมร่วมกันมาโดยตลอด

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๓ ลูกจ้างจำนวน ๑๒ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ได้ยื่นคำขอจัดตั้ง สหภาพแรงงาน [REDACTED] และได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลาง เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ หลังจากได้รับการจดทะเบียนสหภาพแรงงานแล้วผู้กล่าวหากับพวกได้มีการ จัดหาสมาชิกสหภาพแรงงานอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งก่อนที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน จะถูกเลิกจ้างสหภาพแรงงานมีสมาชิก จำนวน ๑๒ คน โดยที่ยังไม่มีการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรก ต่อมาวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๓ นาย [REDACTED] หนึ่งในผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานได้แชร์เอกสาร “ข่าวสารสภาองค์กรลูกจ้าง [REDACTED]” ลงไปในแอปพลิเคชันไลน์ กลุ่ม [REDACTED] ซึ่งในกลุ่มนี้มีผู้บริหารร่วมอยู่ด้วย เช่น นาย [REDACTED] นาง [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] หัวหน้าแผนกปฏิบัติการรถ แสดงให้เห็น ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงการจัดตั้งสหภาพแรงงาน อีกทั้งมีการพูดคุยทางกลุ่มไลน์กับนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๓ นาย [REDACTED] ได้มีการพูดคุยกับผู้กล่าวหาที่ ๔ ว่าทราบ ว่าผู้กล่าวหาที่ ๔ เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานด้วย และทราบว่ามีใครบ้างที่เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้ง สหภาพแรงงาน แต่นาย [REDACTED] กล่าวต่อผู้กล่าวหาที่ ๔ ว่าจะไม่แจ้งให้ผู้บริหาร เนื่องจากนาย [REDACTED] มีความสนิทสนมคุ้นเคยกับนาย [REDACTED] เพราะทำงานมานานประมาณ ๑๕ ปี

วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] ได้เรียกประชุมพนักงานขับรถจำนวนประมาณ ๒๕ คน รวมผู้กล่าวหา ๖ คน โดยประชุมกันบริเวณพื้นที่รับจอง ซึ่งนาย [REDACTED] แจ้งว่าจะจ่ายค่าจ้างให้เพียงร้อยละ ๕๐ และไม่ให้เป็นรองต่อพนักงานตรวจแรงงาน เพราะเกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับความเสียหาย และถ้าลูกจ้างคนใดยอมรับข้อเสนอให้ไปลงลายมือชื่อยอมรับ ข้อเสนอภายในเวลา ๑๕.๐๐ น. ของวันเดียวกันและหากลูกจ้างคนใดไม่ลงลายมือชื่อถือว่าไม่ยอมรับข้อเสนอ

ผู้ถูกกล่าวหาจะเลิกจ้าง ซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นพนักงานขับรถจำนวน ๙ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน และมีลูกจ้างตำแหน่งธุรการอีก ๑ คน ที่ไม่ยินยอมไปลงลายมือชื่อยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือเลิกจ้างลูกจ้างที่ไม่ยินยอมลงชื่อยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑๐ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ทั้งนี้ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างในจำนวน ๑๐ คน นั้นเป็นผู้ร่วมก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานจำนวน ๘ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ส่วนลูกจ้างที่เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานอีก ๔ คน ยังไม่ถูกเลิกจ้าง สาเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ไม่ยินยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกกล่าวหาที่ขอจ่ายค่าจ้างเพียงร้อยละ ๕๐ นั้น เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดว่าต้องทำงานกี่วัน และไม่ทราบว่าการจ่ายค่าจ้างเพียงร้อยละ ๕๐ คำนวณจากค่าอะไรบ้าง

ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการผู้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการ [REDACTED] มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] มีสำนักงานสาขา ๙ สาขา ตั้งอยู่ที่ [REDACTED] มีเรือเร็วลำใหญ่จำนวน ๖ ลำ มีรถตู้ประมาณ ๘๐ - ๙๐ คัน รถบัสจำนวน ๔๐ คัน ปัจจุบันมีลูกจ้างทั้งหมดรวม ๖๗๒ คน โดยทำงานในพื้นที่จังหวัด [REDACTED] ประมาณ ๒๐๐ คน เป็นพนักงานขับรถจำนวน ๗๐ คน ผู้ถูกกล่าวหารับว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา แต่ได้เลิกจ้างแล้วมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ อันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาประสบภาวะเศรษฐกิจมาตั้งแต่กลางปี ๒๕๖๒ กระทั่งประสบปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID -19) ส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวชะลอตัวและลดลงอย่างต่อเนื่อง ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้มีนโยบายและมีประกาศตามบันทึกข้อความ (Memorandum) ฉบับลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง มาตรการและนโยบายของบริษัทฯ สำหรับพนักงานช่วงสถานการณ์ โรคระบาด COVID-19 ข้อ ๔ ที่ระบุว่า บริษัทฯ มีนโยบายจ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานในพื้นที่ที่ภาครัฐสั่งหยุด/ปิดชั่วคราว ในสัดส่วนที่นอกเหนือจากภาครัฐเยียวยาจากการว่างงานให้เท่ากับนโยบายจ่ายค่าตอบแทน ๑๕ วัน (๕๐%) ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงให้ลูกจ้างทั้งหมดได้รับทราบแล้วในช่วงระหว่างวันที่ ๙ ถึง ๑๒ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งลูกจ้างส่วนใหญ่ยอมรับตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหา สำหรับในส่วนฝ่ายรถเกาะสมุย นาย [REDACTED] ได้ชี้แจงต่อลูกจ้างว่า ในการจ่ายค่าจ้างร้อยละ ๕๐ นั้น จะมีการทำงานเพียง ๑๓ วัน โดยไม่รวมวันหยุด และได้ชี้แจงในที่ประชุมว่า หากลูกจ้างคนใดยินยอมตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาให้ไปลงลายมือชื่อในแบบที่กำหนด และลงลายมือชื่อในเอกสารรับค่าจ้างร้อยละ ๕๐ ของลูกจ้างแต่ละคน ส่วนลูกจ้างคนใดที่ไม่ยินยอมตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาจะถูกเลิกจ้าง ปรากฏว่ามีลูกจ้างจำนวน ๑๐ คน โดยแบ่งเป็นพนักงานขับรถจำนวน ๙ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน และพนักงานธุรการจำนวน ๑ คน ที่ไม่ยินยอมรับข้อเสนอตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้เลิกจ้างลูกจ้างทั้ง ๑๐ คน โดยมีหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ ให้มีผลการเลิกจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยจ่ายค่าจ้างและค่าชดเชยตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้ถูกกล่าวหารับว่าประมาณปลายปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ค้างจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในส่วนเบียร์เลี้ยง (ค่าเที่ยว) จริง และได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานแล้ว และรับว่าประมาณเดือนมกราคม ๒๕๖๓ พนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] เข้าไปตรวจการทำงานและสภาพการจ้างที่บริษัทฯ โดยมีลูกจ้างประมาณ ๖ คน ร่วมในการพูดคุยด้วย ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา

จำได้ว่าฝ่ายลูกจ้างนั้นมีผู้กล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมด้วย ส่วนลูกจ้างอีก ๔ คน จำไม่ได้ว่าเป็นใครบ้าง ส่วนกรณีการจัดตั้งสหภาพแรงงานของลูกจ้างนั้น นาย [REDACTED] รับว่าประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ได้มีการพูดคุยกับผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงเรื่องที่จะมีกลุ่มลูกจ้างจัดตั้งสหภาพแรงงาน ซึ่งนาย [REDACTED] มิได้ดำเนินการใด ๆ และมีได้มีการสืบเสาะแสวงหาหรือติดใจใด ๆ ในกรณีดังกล่าว ส่วนกรณีการจัดตั้งกลุ่มในแอปพลิเคชันไลน์ นั้น มีการจัดตั้งจำนวนหลายกลุ่มสำหรับนาย [REDACTED] เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มไลน์มากถึง ๘๘ กลุ่ม ซึ่งมีทั้งกลุ่มที่เป็นทางการเกี่ยวกับการทำงานและไม่เป็นทางการ โดยทราบจากข้อความการสนทนาในกลุ่มไลน์ว่าจะมีการตั้งสหภาพแรงงาน แต่ไม่ทราบว่าได้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงานแล้วหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาขอปฏิเสธว่ามีได้เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เพราะเหตุที่ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน และมีใช้เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ได้ร่วมกับลูกจ้างอื่นอีกรวม ๑๒ คน เป็นผู้ก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงาน [REDACTED] โดยสหภาพแรงงานได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลาง เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ และผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ จากนั้นผู้กล่าวหากับพวกได้ดำเนินการจัดหาสมาชิกสหภาพแรงงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการจัดตั้งสหภาพแรงงานของผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน นั้น ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงการดำเนินการดังกล่าวจากการพูดคุยผ่านแอปพลิเคชันไลน์ที่มีลูกจ้างระดับผู้บริหารเป็นสมาชิกในกลุ่มไลน์ด้วย นอกจากนี้ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ยังได้ร่วมกันร้องเรียนผู้ถูกกล่าวหาต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] กรณีผู้ถูกกล่าวหาค้างจ่ายเบี้ยเลี้ยง (ค่าเที่ยว) ที่เป็นค่าจ้าง และผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบถึงการกระทำของผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ข้อเท็จจริงว่าประมาณปลายปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ค้างจ่ายค่าจ้างในส่วนเบี้ยเลี้ยง (ค่าเที่ยว) แก่ลูกจ้างรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน จริง และได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานแล้ว โดยก่อนนั้นประมาณเดือนมกราคม ๒๕๖๓ พนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] ได้เข้าไปตรวจการทำงานและสภาพการจ้างที่บริษัทฯ และมีผู้กล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมในการพูดคุยด้วย และกรณีการจัดตั้งสหภาพแรงงานของลูกจ้างนั้น ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] รักษาการผู้จัดการทั่วไป รับว่าประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ได้มีการพูดคุยกับผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงเรื่องที่จะมีกลุ่มลูกจ้างจัดตั้งสหภาพแรงงาน แต่ไม่ทราบว่าได้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงานแล้วหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ยังมีการสนทนากันทางกลุ่มไลน์เกี่ยวกับการจัดตั้งสหภาพแรงงาน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการใด ๆ และมีได้มีการสืบเสาะแสวงหาหรือติดใจใด ๆ ในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาขอปฏิเสธว่ามีได้เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เพราะเหตุที่ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน และมีใช้เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน แต่สาเหตุการเลิกจ้างเนื่องจากผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน และลูกจ้างอื่นอีก ๔ คน ไม่ยินยอมรับข้อเสนอตามนโยบายที่จ่ายค่าตอบแทนให้กับลูกจ้างในพื้นที่ที่ภาครัฐสั่งหยุด/ปิดชั่วคราว ในสัดส่วนที่นอกเหนือจากภาครัฐเยียวยาจากการว่างงานให้เท่ากับนโยบายจ่ายค่าตอบแทน ๑๕ วัน (๕๐%) อันเนื่องมาจากภาวะทางเศรษฐกิจตั้งแต่กลางปี ๒๕๖๒ กระทั่งประสบปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19)

จากข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีการเลิกจ้างลูกจ้างจำนวน ๑๐ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ โดยกล่าวอ้างประสิทธิภาพเศรษฐกิจ และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) จึงได้กำหนดนโยบายจ่ายค่าตอบแทนให้กับลูกจ้างในพื้นที่ที่ภาครัฐสั่งหยุด/ปิดชั่วคราว ในสัดส่วนที่นอกเหนือจากภาครัฐเยียวยาจากการว่างงานให้เท่ากับนโยบายจ่ายค่าตอบแทน ๑๕ วัน (๕๐%) หากลูกจ้างคนใดยินยอมตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาให้ไปลงลายมือชื่อในแบบที่กำหนด และลงลายมือชื่อในเอกสารรับค่าจ้างร้อยละ ๕๐ ของลูกจ้างแต่ละคน ส่วนลูกจ้างคนใดที่ไม่ยินยอมตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาจะถูกเลิกจ้าง ปรากฏว่ามีลูกจ้างจำนวน ๑๐ คน โดยแบ่งเป็นพนักงานขับรถจำนวน ๔ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน และพนักงานธุรการจำนวน ๑ คน ที่ไม่ยินยอมรับข้อเสนอตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้เลิกจ้างลูกจ้างทั้ง ๑๐ คน มีได้เลิกจ้างเฉพาะลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานหรือลูกจ้างที่เป็นผู้นำในการร้องเรียนผู้ถูกกล่าวหาต่อพนักงานตรวจแรงงาน ซึ่งลูกจ้างที่เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานจำนวน ๑๒ คน ถูกเลิกจ้างจำนวน ๘ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน โดยที่อีก ๔ คน ไม่ถูกเลิกจ้าง รวมทั้งลูกจ้างอีก ๓ คน คือ นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ไม่ทราบนามสกุล.. ที่ผู้กล่าวหาอ้างว่าได้เข้าร่วมในการพูดคุยกับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งพนักงานตรวจแรงงานเข้าไปตรวจการทำงานและสภาพการจ้างของผู้ถูกกล่าวหาในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ก็ไม่ถูกเลิกจ้างเช่นกัน ซึ่งลูกจ้างหนึ่งในสามคน นั้น เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานและเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรวมอยู่ด้วย ส่วนลูกจ้างจำนวน ๒ คน คือนาย [REDACTED] และนางสาว [REDACTED] ที่ถูกเลิกจ้างพร้อมผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน นั้น ก็ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานแต่อย่างใด จึงเชื่อได้ว่าสาเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน นั้น เป็นเพราะผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ไม่ยินยอมรับข้อเสนอตามนโยบายที่จ่ายค่าตอบแทนให้กับลูกจ้างในพื้นที่ที่ภาครัฐสั่งหยุด/ปิดชั่วคราวในสัดส่วนที่นอกเหนือจากภาครัฐเยียวยาจากการว่างงานให้เท่ากับนโยบายจ่ายค่าตอบแทนการทำงาน ๑๕ วัน ร้อยละ ๕๐ ซึ่งจะเห็นได้ว่านโยบายดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหา กำหนดให้กับลูกจ้างทุกคนมิได้เลือกปฏิบัติว่าลูกจ้างคนใดร้องเรียนต่อพนักงานตรวจแรงงานหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน โดยที่ลูกจ้างคนใดไม่ว่าจะร้องเรียนต่อพนักงานตรวจแรงงานหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หากไม่ยินยอมรับตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างทุกคน หากลูกจ้างคนใดยินยอมรับตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาไม่ว่าจะร้องเรียนต่อพนักงานตรวจแรงงานหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่เลิกจ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากกรณีที่น่า [REDACTED] หนึ่งในผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสหภาพแรงงานและเป็นผู้แพร่เอกสาร “ข่าวสารสภาองค์กรลูกจ้างคุ้มครองแรงงาน ผู้บริโภค” ลงไปในแอปพลิเคชันไลน์ กลุ่ม [REDACTED] ซึ่งในกลุ่มนี้มีผู้บริหารร่วมอยู่ด้วย นั้น ก็ได้ถูกเลิกจ้างเนื่องจากนาย [REDACTED] ได้ลงชื่อยินยอมรับข้อเสนอตามนโยบายของผู้ถูกกล่าวหาจากข้อเท็จจริงลูกจ้างมีการร้องเรียนผู้ถูกกล่าวหาต่อพนักงานตรวจแรงงานตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๒ และมีการพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับสหภาพแรงงานตั้งแต่มกราคม ๒๕๖๓ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่พอใจอยู่บ้าง แต่ผู้กล่าวหาทั้ง ๖ คน ก็มีได้นำสืบให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการใดเพื่อเป็นการกลั่นแกล้งลูกจ้างที่กระทำการดังกล่าว กระทั่งมีเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ที่มีการแพร่ระบาดไปทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย นายกรัฐมนตรีจึงได้ประกาศพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ทำให้ในทุกเขตพื้นที่รวมทั้งจังหวัด [REDACTED] ได้มีคำสั่งจังหวัดในเรื่อง มาตรการเร่งด่วนในการป้องกันการแพร่ระบาด

ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ทำให้มีการปิดสถานที่บางประเภทในพื้นที่จังหวัด [REDACTED] และในทุกพื้นที่ที่ทั่วราชอาณาจักร ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจของผู้ถูกล่ามทาที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ กระทั่งมีการประกาศห้ามอากาศยานขนส่งคนโดยสารทำการบินเข้ามายังท่าอากาศยานในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๖๓ จึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ถูกล่ามทา ดังนั้น ผู้ถูกล่ามทาจึงได้กำหนดนโยบายดังกล่าวขึ้น เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายและเพื่อความอยู่รอดขององค์กรจึงขาดเจตนาตั้งแต่ต้นที่จะดำเนินการตามนโยบาย เพื่อเป็นเหตุนำไปสู่การเลิกจ้างผู้ถูกล่ามทาทั้ง ๖ คน แม้พฤติกรรมในด้านนโยบายดังกล่าวที่กำหนดขึ้นเพื่อขอความร่วมมือลูกจ้างในการรับค่าจ้างร้อยละ ๕๐ โดยทำงาน ๑๕ วัน ไม่รวมวันหยุด อาจจะดูว่าไม่เป็นธรรมต่อลูกจ้างแต่ นโยบายดังกล่าวได้กำหนดใช้กับลูกจ้างทุกคนมิได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับผู้ถูกล่ามทาทั้ง ๖ คน หรือลูกจ้างที่ร้องเรียนต่อพนักงานตรวจแรงงานหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ดังนั้น การที่ผู้ถูกล่ามทาเลิกจ้างผู้ถูกล่ามทาทั้ง ๖ คน จึงมิใช่เพราะเหตุที่ผู้ถูกล่ามทาทั้ง ๖ คน ร้องเรียนต่อพนักงานตรวจแรงงาน หรือการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน การเลิกจ้างดังกล่าวจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนางสาว [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกล่ามทา เลิกจ้างนาย [REDACTED] กับพวกรวม ๖ คน ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ถูกล่ามทาทั้งหมด

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม
(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ
(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ
(นางนิตยา อัยราชวงศ์)

(ลงชื่อ) ร้อยเอก [REDACTED] กรรมการ
(สำเริง ชนะสิทธิ์)

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ
(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ
(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ
(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายประสิทธิ์ จงอภัยกุล)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายพนัส ไทยล้วน)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นางไพฑูรย์พร จันทนา)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายสุมิตร จันทร์สว่าง)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการและเลขานุการ
(นางสาวรัตเกล้า ชาวสัต)

เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแรงงานสัมพันธ์ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของ
คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของ
คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน
รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการ
กองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ฯลฯ

มติที่ประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๓ วันพุธที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนางสาว [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนาย [REDACTED] กับพวกรวม ๖ คน ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำ อันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้องของผู้กล่าวหาทั้งหก

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

กรรมการ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นางนิตยา อัยราวงศ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ร้อยเอก [REDACTED]

(สำเริง ขนະสิทธิ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายพนัส ไทยล้วน)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายชัยพร จันทนา)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นายสมิตร จันทรสว่าง)

กรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED]

(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิต)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแรงงานสัมพันธ์ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๗๑-๑๓๘/๒๕๖๓

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ระหว่าง { นาย [redacted] กับพวกรวม ๖๘ คน และ [redacted] ผู้กล่าวหา
ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง

บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๓ นาย [redacted] กับพวกรวม ๖๘ คน ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาบริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา ว่าเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ไม่จ่ายเงินสวัสดิการพิเศษวันสงกรานต์ปี ๒๕๖๓ ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๖๘ คน เพราะเหตุยื่นข้อเรียกร้อง เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๑๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ตามหลักเกณฑ์เดียวกันกับที่มีการจ่ายให้พนักงานที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อเป็นเงินคนละ จำนวน ๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี และเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ นาย [redacted] ผู้กล่าวหาที่ ๖๔ ได้ยื่นคำร้องฯ กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่ากลั่นแกล้งจ่ายเงินสวัสดิการพิเศษวันสงกรานต์ จำนวน ๕๐๐ บาท ไม่เท่ากับเกณฑ์ที่เคยได้รับในปี ๒๕๖๒ เพราะเหตุยื่นข้อเรียกร้อง และเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหาที่ ๖๖ ได้มีหนังสือแจ้งว่าขอถอนคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ไม่ติดใจเรียกร้องใด ๆ เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือสงกรานต์ประจำปี ๒๕๖๓ คงเหลือผู้กล่าวหาจำนวนรวม ๖๘ คน ที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด จึงให้เลื่อนลำดับผู้กล่าวหาที่อยู่ลำดับถัดไปขึ้นมาเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการ และส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐานและเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาวินิจฉัย บัดนี้ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ฝ่ายผู้กล่าวหา

ผู้กล่าวหา กล่าวอ้างและนำสืบว่า บริษัท [REDACTED] นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา มีนาย [REDACTED] เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] ประกอบกิจการผลิต [REDACTED] มีลูกจ้างประมาณ ๓๓๑ คน ผู้ถูกกล่าวหาตกลงรับผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๘ เข้าทำงานเป็นลูกจ้างเข้าทำงานในช่วงระหว่างปี ๒๕๔๐ - ๒๕๖๑ ในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ กัน ได้แก่ [REDACTED] ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน กำหนดการจ่ายค่าจ้างทุกวันสุดท้ายของเดือน (รอบวันทำงานวันที่ ๒๑ ของเดือนก่อน ถึงวันที่ ๒๐ ของเดือน) วิธีการจ่ายค่าจ้างโดยการโอนเข้าบัญชีธนาคาร ธนาชาติของลูกจ้าง โดยมีเอกสารการจ่ายค่าจ้างเป็นสลิปเงินเดือน ไม่มีการลงลายมือชื่อในหนังสือรับเงินเดือน วันทำงานวันจันทร์ถึงวันเสาร์ วันหยุดประจำสัปดาห์วันอาทิตย์และวันเสาร์วันเสาร์ เวลาทำงานแบ่งเป็น ๒ กะแรกเวลา ๐๗.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา กะที่สองเวลา ๑๘.๓๐ - ๐๔.๓๐ นาฬิกา ลงเวลาทำงานโดยการสแกนลายนิ้วมือ รายละเอียดปรากฏตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง

สหภาพแรงงาน [REDACTED] ได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนประจำจังหวัด [REDACTED] เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ เลขทะเบียนที่ [REDACTED] ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] มีนาย [REDACTED] เป็นประธานสหภาพแรงงาน และมีกรรมการสหภาพแรงงานฯ จำนวน ๖ คน วิธีเก็บค่าบำรุงโดยสหภาพแรงงานฯ เก็บจากเงินโบนัสส่วนที่ ๒๕ มิถุนายน และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ของปี

วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ สมาชิกสหภาพแรงงานฯ ประมาณ ๗๐ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๖๘ บริเวณหน้าบริษัทฯ ได้ร่วมชุมนุม เพื่อจัดทำข้อเรียกร้องและแต่งตั้งผู้แทนเจรจาระหว่างการชุมนุมมีนาง [REDACTED] ตำแหน่ง [REDACTED] มาสังเกตการณ์และคอยถ่ายรูป ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้ช่วยสหภาพแรงงานฯ จัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวของสหภาพแรงงานฯ ซึ่งอยู่หน้าห้องทำงานของนาง [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เห็นว่าเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถ่มถุยน้ำลายใส่เงินสวัสดิการพิเศษวันสงกรานต์ จำนวน ๕๐๐ บาท เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ และร่วมชุมนุมในการจัดทำข้อเรียกร้องและแต่งตั้งผู้แทน

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ลูกจ้างจำนวน ๖๑ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๗ , ที่ ๙ ถึงที่ ๓๐ , ที่ ๓๒ , ที่ ๓๘ , ที่ ๔๐ ถึงที่ ๔๒ , ที่ ๔๔ ถึงที่ ๔๕ , ที่ ๔๘ , ที่ ๕๑ ถึงที่ ๖๔ และที่ ๖๖ ถึงที่ ๖๗ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อแจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ไม่ได้ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง เนื่องจากต้องรีบออกไปทำธุระ โดยมีข้อเรียกร้องจำนวน ๘ ข้อ พร้อมแต่งตั้งผู้แทนเจรจากจำนวน ๗ คนและผู้ถูกกล่าวหาที่มีหนังสือแจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้แทนเจรจากฝ่ายลูกจ้าง จำนวน ๓ ข้อ พร้อมแต่งตั้งผู้แทนเจรจากจำนวน ๔ คน ต่อมาลูกจ้างที่ลง

ลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง จำนวน ๑๐ คน ได้ถอนชื่อออกจากการแจ้งข้อเรียกร้อง ต่อมาวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้แทนเจรจาฝ่ายลูกจ้างมีหนังสือแจ้งรายชื่อและลายมือชื่อผู้สนับสนุนข้อเรียกร้องเพิ่มเติม จำนวน ๑๗ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๓, ที่ ๘, ที่ ๓๑, ที่ ๓๓ ถึงที่ ๓๗, ที่ ๓๙, ที่ ๔๓, ที่ ๔๖ ถึงที่ ๔๘, ที่ ๕๐ และที่ ๖๕ พร้อมแต่งตั้งผู้แทนเจรจาใหม่ จำนวน ๗ คน ผู้แทนเจรจาสองฝ่ายเจรจากันเอง ๒ ครั้ง ในวันที่ ๒๐ และ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผลการเจรจาทั้งสองฝ่ายไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้แทนเจรจาฝ่ายลูกจ้างมีหนังสือแจ้งข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน จังหวัด [redacted] ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ พนักงานประนอมฯ โกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงานผู้แทนเจรจาทั้งสองฝ่ายในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ผลการไกล่เกลี่ยทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ และได้มีการนัดไกล่เกลี่ยในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ แต่เนื่องจากวิกฤตสถานการณ์โควิด -19 จึงได้มีการเลื่อนการเจรจาออกไป ต่อมาพนักงานประนอมฯ ได้ส่งข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้เข้าสู่การชี้ขาดของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ เวลา ๐๗.๑๕ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [redacted] ได้แจ้งในที่ประชุมรวมลูกจ้างของบริษัทฯ ณ บริเวณหน้าเสาธง โดยได้แจ้งในที่ประชุมว่า “ในปีนี้วันสงกรานต์ไม่ได้จัดกิจกรรมทุกอย่าง เงินวันสงกรานต์ซึ่งเป็นเงินที่มาที่ไปตั้งนานแล้วหลายปี เราเพิ่งมามีให้กัน ๒ - ๕ ปีย้อนหลัง การให้เงินสงกรานต์เพื่อให้ทุกคนกลับบ้าน ให้มีเงินทองไว้ใช้จ่ายใช้สอยซื้อของไปรดน้ำดำหัวให้กันมาจนเหมือนกับว่าเป็นประเพณี บริษัทฯ จะจ่ายให้ในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ และในส่วนของสภาพแรงงานที่ยื่นข้อเรียกร้อง จะยังไม่มีการจ่ายแม้แต่บาทเดียว ให้ไปเจรจาท่องถิ่นกันในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งเดี่ยวฝ่ายบุคคลจะปรับรูปและชื่อ ออกไปติดที่บอร์ด นะครับ”

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ปี ๒๕๖๓ ให้แก่พนักงานในโรงงาน แต่ไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาทั้ง ๖๗ คน ที่ลงลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องต่อผู้ถูกกล่าวหา และจ่ายเงินพิเศษดังกล่าวให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท ผู้กล่าวหาไม่ทราบหลักเกณฑ์การพิจารณา ผู้กล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่พนักงานที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้อง รวมทั้งพนักงาน ๑๐ คน ที่ถอนลายมือชื่อออกจากการสนับสนุนข้อเรียกร้องเป็นเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาท ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้สอบถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชี และได้รับคำตอบว่านาย [redacted] (ผู้จัดการทั่วไป) ได้กำหนดยอดเงินพิเศษวันสงกรานต์ว่าพนักงานคนใดได้รับเงินจำนวนเท่าไร ผู้กล่าวหาทั้ง ๖๘ คน ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ เรื่อยมาโดยถือปฏิบัติต่อมาเป็นธรรมเนียมในทุกปี ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้พนักงานที่มีอายุงานครบ ๑ ปี ได้รับเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาท โดยไม่นำเรื่องอื่นมาประกอบการพิจารณานอกจากเรื่องอายุงาน โดยที่ผ่านมาผู้กล่าวหาทราบว่าพนักงานได้รับเงินพิเศษวันสงกรานต์กันทุกคน ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เห็นว่าเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหากลับแก่งจ่ายเงินสวัสดิการพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ โดยได้ร่วมชุมนุมในการจัดทำข้อเรียกร้องและแต่งตั้งผู้แทนในการเจรจาข้อเรียกร้องในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งมีสมาชิกร่วมชุมนุมประมาณ ๖๐ คน และในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีสมาชิกร่วมชุมนุมประมาณ ๗๐ คน บริเวณหน้าบริษัทฯ โดยมีผู้แทนผู้ถูกกล่าวหา นาง [redacted] ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ มาสังเกตการณ์และคอยถ่ายรูป สาเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ไม่ได้ลงลายมือชื่อร่วมกับพนักงานอื่นเนื่องจากต้องรีบไปทำธุระ ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้ช่วยสหภาพแรงงานฯ จัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวที่บริเวณหน้าห้องทำงานของนาง [redacted] ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าตนเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ ๕๐๐ บาท ให้ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์

พ.ศ. ๒๕๑๘

วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ สหภาพแรงงาน [REDACTED] ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา และพนักงานประνομข้อพิพาทแรงงาน เรื่อง การแจ้งข้อขัดแย้ง เห็นว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จ่ายเงินพิเศษ ช่วงเทศกาลสงกรานต์แก่พนักงานที่ลงลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องต่อผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นการกระทำ ซึ่งอาจเป็นการเลือกปฏิบัติและอาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาจ่ายช่วยเหลือในช่วง เทศกาลสงกรานต์ที่ได้ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ให้ลูกจ้างทั้ง ๖๗ คน ตามรายชื่อที่ผู้ถูกกล่าวหาติดประกาศที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ เท่ากับพนักงานอื่นโดยไม่เลือกปฏิบัติ คนละ ๖,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๓ พนักงานประโนมฯ ได้ดำเนินการแก้ไขข้อขัดแย้ง กับผู้แทนทั้งสองฝ่าย ผลการเจรจาตกลงกันไม่ได้ โดยผู้แทนฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา รับว่าจะนำเรื่องกลับไปพิจารณา ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้นัดเจรจากันในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] เมื่อถึงกำหนดนัดผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งเลื่อนการนัดเจรจาเป็นวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหา โดยนาย [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการกล่าวหา ตลอดจนนำสืบพยานเอกสารประกอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดทะเบียนนิติบุคคล เลขที่ [REDACTED] โดยมีนาย [REDACTED] เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ สถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] ประกอบกิจการผลิตภัณฑอุปกรณชิ้นส่วนที่ทำขึ้นจากพลาสติกและแม่พิมพ์สำหรับขึ้นรูปผลิตภัณฑพลาสติก มีลูกจ้างทั้งหมด ๓๓๑ คน ผู้ถูกกล่าวหาตกลงรับผู้กล่าวหาทั้ง ๖๘ คน เป็นลูกจ้าง มีการทำสัญญาจ้างแรงงาน มีตำแหน่ง วันเริ่มทำงาน และค่าจ้าง รายละเอียดตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง กำหนดการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และรายได้อื่นๆ ทุกวันสุดท้ายของเดือน(รอบวันทำงาน วันที่ ๒๑ ของเดือน ก่อน ถึงวันที่ ๒๐ ของเดือน) มีวิธีการจ่ายค่าจ้างโดยการโอนเข้าบัญชีธนาคารธนาชาติ โดยมีเอกสารการจ่าย เป็นสลิปเงินเดือน และไม่มีการลงลายมือชื่อรับ วันทำงานวันจันทร์ - วันเสาร์ วันหยุดประจำสัปดาห์วันเสาร์วัน เสาร์และวันอาทิตย์ เวลาทำงานเป็นงานกะ ๒ กะ กะA เวลา ๐๗.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกากะB เวลา ๑๙.๓๐ - ๐๔.๓๐ นาฬิกา วิธีการลงเวลาทำงานโดยการสแกนลายนิ้วมือ

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือเรื่องแจ้งข้อเรียกร้องประจำปี ๒๕๖๓ โดยลงลายมือชื่อนาง [REDACTED] ประธานเจรจาข้อเรียกร้อง พร้อมแนบรายชื่อและลายมือชื่อลูกจ้าง จำนวน ๖๑ คน เรียกร้องเพื่อให้เกิดปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง เป็นไปตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ จำนวน ๘ ข้อ ให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) ประจำปี ๒๕๖๓ ปรับค่าจ้างประจำปี ปรับค่าครองชีพประจำเดือน ปรับเพิ่มค่าข้าวประจำเดือน ปรับเพิ่มค่ากะ จัดงานเลี้ยงปีใหม่ประจำปี จัดนำเที่ยวประจำปี พร้อมแต่งตั้งผู้แทนในการเจรจา จำนวน ๗ คน และในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้จัดการ ได้อาคัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีหนังสือเรียน นาง [REDACTED] ในฐานะประธานผู้แทนการเจรจาข้อเรียกร้อง ขอแจ้งข้อเรียกร้องเพื่อกำหนดและเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง จำนวน ๓ ข้อ ในเรื่องเงินโบนัสประจำปี การปรับค่าจ้างประจำปี และการปรับค่าครองชีพประจำเดือน พร้อมแต่งตั้งผู้แทนเจรจา จำนวน ๔ คน ในวันที่ ๒๐ และ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมของบริษัทฯ ผู้แทนเจรจาทั้งสองฝ่ายได้มีการเจรจาในข้อเรียกร้อง ผลการเจรจาไม่สามารถตกลงกันได้ซึ่งในวันที่ ๒๔

อันวาคม ๒๕๖๒ ผู้แทนเจรจาฝ่ายลูกจ้างมีหนังสือแจ้งข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] ต่อมาในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] พนักงานประนอมฯ ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงานกับผู้แทนเจรจาทั้งสองฝ่าย ผลการเจรจาทั้งสองฝ่าย ตกลงกันไม่ได้ ภายหลังมีลูกจ้างที่ลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง จำนวน ๑๐ คน ได้ถอนชื่อออกจากการ สนับสนุนข้อเรียกร้องไป ต่อมาวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้แทนเจรจาฝ่ายลูกจ้างได้ส่งรายชื่อและลายมือชื่อ ผู้สนับสนุนข้อเรียกร้องเพิ่มเติม จำนวน ๑๗ คน พร้อมแต่งตั้งผู้แทนเจรจาข้อเรียกร้อง จำนวน ๗ คน สุดท้ายมี ลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของฝ่ายลูกจ้างทั้งสิ้น จำนวน ๖๘ คน ต่อมาวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาหาหนังสือแจ้งพนักงานประนอมฯ ขอเลื่อนนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงานไปเป็นวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาได้รับผลกระทบการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด - ๑๙ เพื่อหลีกเลี่ยง และป้องกัน ต่อมาวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ คณะอนุกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ได้เจรจากับผู้แทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้แทนเจรจาฝ่ายผู้กล่าวหาทั้ง ๖๘ คน ผลการเจรจาทกลง กันได้ และขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ชี้ขาดการจ่ายโบนัส ประจำปี ๒๕๖๓ ปรับค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ หลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยขยัน และจัดสวัสดิการนำเที่ยวประจำปี โดยผู้ถูกกล่าวหาได้รับมติ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ เรื่อง ข้อพิพาทแรงงานที่ตกลง กันไม่ได้ ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษช่วงสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ลูกจ้างโดยวิธีการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้าง จำนวน ๒๖๓ คน ได้คนละ ๖,๐๐๐ บาท และมีลูกจ้าง จำนวน ๓ คนที่ได้รับ ๕๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหากำหนดหลักเกณฑ์เงินช่วยเหลือฯ แต่ไม่ได้มีการ ประกาศ โดยพนักงานที่มีอายุงาน ๑ ปี จะได้จำนวน ๖,๐๐๐ บาท และสอบถามความประพฤติจากหัวหน้า งานทางวาจา ไม่มีหลักเกณฑ์และบันทึกใดๆ ที่ชัดเจน ส่วนผู้กล่าวหาทั้ง ๖๗ คน ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จ่ายเงิน ช่วยเหลือให้ เหตุผลตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงว่า เนื่องจากสภาพการทางธุรกิจตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบัน พบว่ายอดขายลดลงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสถานการณ์โรค COVID - 19 ระบาด มีผลกระทบต่อภาคธุรกิจ อย่างมาก โดยมียอดขายที่ลดลงอย่างต่อเนื่องกระทบต่อรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาอย่างไม่มีมาก่อน เมื่อวันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ มีการประชุมรวมของผู้ถูกกล่าวหา ทางผู้บริหารระดับสูงได้แจ้งพนักงานว่า เงินช่วยเหลือ พิเศษช่วงสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาจะจ่ายเงินให้ในวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จะจ่ายเงินให้พนักงานเท่ากัน ในส่วนของผู้ที่ยื่นข้อเรียกร้องที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกกล่าวหาจะยังไม่จ่ายเงินช่วยเหลือ เงิน เพราะยังมีการนัดเจรจาไกล่เกลี่ยกันในวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ ก็อยากให้การเจรจากันให้เป็น ที่เรียบร้อยก่อน เพราะมีสภาพการจ้างและสวัสดิการต่าง ๆ มากมายในข้อเรียกร้อง ซึ่งเกี่ยวข้องกับเงินที่จ่าย ให้กับพนักงานผู้ที่เรียกร้อง หากจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษนี้ไปก่อน และต่อมากการเจรจาข้อเรียกร้องตกลงกันได้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจจะต้องจ่ายซ้ำซ้อนอันจะส่งผลกระทบต่องบประมาณที่ได้จัดทำไว้เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ในช่วงท้าย การประชุม ผู้ถูกกล่าวหาได้สอบถามนาย [redacted] ว่ามีข้อสงสัยอะไรหรือไม่ นาย [redacted] กล่าวว่า “ไม่มี” ซึ่งนาย [redacted] ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มผู้กล่าวหาไม่ติดใจไม่ได้แย้งการช่วยเหลือพิเศษฯ มีจุดประสงค์ เพื่อช่วยเหลือตอบแทนเป็นพิเศษเป็นสินน้ำใจให้พนักงานคล้ายกับเงินโบนัสประจำปี โดยไม่จำกัดว่าจะจ่าย เป็นเงินจำนวนเท่าไร โดยจะพิจารณาจากผลประกอบการในปีนั้นจากความร่วมมือและตั้งใจของพนักงาน ซึ่งส่วนใหญ่ในเหตุการณ์สำคัญจะเดินทางกลับภูมิลำเนา ผู้ถูกกล่าวหาจึงพิจารณาจ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายเป็น ค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายในเทศกาลครอบครัว ในปีนี้วันหยุดสงกรานต์ได้เลื่อนออกไปตามคำสั่งของ คณะรัฐมนตรีจากการระบาดของไวรัสโควิด - 19 แต่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายให้เพราะได้กำหนดไว้ในรอบบัญชีของ

เดือนเมษายนเรียบร้อยแล้ว จึงได้ทำการจ่ายเพื่อไม่ให้ระบบบัญชีได้รับความกระทบกระเทือน และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเงินช่วยเหลือเป็นสินน้ำใจ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจัดให้แก่พนักงานที่มีความเหมาะสมไม่ผูกพันว่าจะได้รับเช่นนี้ตลอดไป เพราะหากผลประกอบการไม่ดีอาจจะไม่มีการจ่ายให้ หรือจ่ายให้แต่บางส่วนที่สมควรจะได้รับ มิใช่เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะความเป็นธรรมนั้นต่างฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายพนักงานหรือผู้กล่าวหา ก็สมควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าพนักงานบางคนได้หยุดงานไปตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ รวมทั้งหมด ๕๓ วัน โดยผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายค่าจ้างและโบนัสเต็มจำนวนไปแล้ว และบางคนมีปัญหาในการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ซึ่งพนักงานผู้กล่าวหาทั้งหมดอยู่ในกลุ่มดังกล่าวด้วย จากเหตุผลดังกล่าวการจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษในครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาถึงยกเว้นช่วยเหลือพิเศษให้กับพนักงานผู้กล่าวหาทั้ง ๖๗ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรมการจ่ายค่าจ้าง สวัสดิการและเงินโบนัสได้พิจารณาจ่ายตอบแทนอย่างเท่าเทียมกันตลอดมา แต่ในสภาวะปัจจุบันขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหาความไม่แน่นอนของคำสั่งซื้อ เงินพิเศษอย่างอื่นที่บริษัทฯ เคยให้แก่พนักงานผู้ถูกกล่าวหาจำเป็นต้องพิจารณาจ่ายเงินตอบแทนพิเศษอย่างระมัดระวังและให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พนักงานที่ตั้งใจปฏิบัติงาน ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำที่ไม่เป็นธรรมตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ส่วนสาเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินวันสงกรานต์ให้แก่ นาย [REDACTED] ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ไม่ครบจำนวน ๖,๐๐๐ บาท โดยจ่ายให้ ๕๐๐ บาท นั้น เป็นเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ไม่ให้ความร่วมมือกับผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่สามารถควบคุมได้ และอยู่ในระหว่างการพิจารณาลงโทษ เรื่อง การทุจริตภายในบริษัทฯ ในการจ่ายเงินสงกรานต์ในปี ๒๕๖๓ มีพนักงานที่ได้เงินเป็น จำนวน ๕๐๐ บาท จำนวน ๓ คนรวมทั้งผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ส่วนพนักงานอีกสองคนที่ได้เงินสงกรานต์เป็นจำนวน ๕๐๐ บาท เช่นเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๖๘ นั้น หัวหน้างานแจ้งว่ามีความประพฤติที่ไม่ดี ในกรณีของผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้เกิดการทุจริตภายในเกี่ยวกับการจัดซื้อวัตถุดิบ โดยกรณีที่เกิดขึ้นเป็นการคำสั่งซื้อปลอมสั่งวัตถุดิบจากซัพพลายเออร์ แล้ววัตถุดิบดังกล่าวมิได้นำส่งเข้าบริษัทฯ พนักงานผู้กระทำความผิดได้นำไปนอกบริษัทฯ เพื่อจำหน่ายบุคคลอื่นโดยทุจริตเป็นเวลาต่อเนื่องกันหลายปีมีมูลค่าหลายล้านบาท เมื่อผู้ถูกกล่าวหาตรวจพบได้ทำการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีต่อผู้เกี่ยวข้อง ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการตรวจสอบภายในเพื่อรวบรวมหลักฐานให้พนักงานสอบสวน เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ฝ่ายตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหาพบว่า ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นผู้ลงชื่อตรวจรับสินค้าวัตถุดิบ ในเอกสารรับเมตพลาสติกเข้าบริษัทฯ คำสั่งซื้อเลขที่ MAT 16-430 เมื่อวันที่ ๑/๑๒/๒๐๑๖ รวมมูลค่า ๑๕๘,๓๘๑.๔๐ บาท และคำสั่งซื้อ เลขที่ MAT 18-558 เมื่อวันที่ ๑๘/๑๒/๒๐๑๘ รวมมูลค่า ๓๑๔,๔๘๓.๗๐ บาท แต่ไม่มีสินค้าหรือวัตถุดิบเข้าบริษัทฯ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในเรียกผู้กล่าวหาที่ ๖๘ มาสอบถามยอมรับเป็นลายเซ็นของตน แต่ไม่ทราบว่าเมตพลาสติกไม่เข้าบริษัทฯ ผู้ถูกกล่าวหาได้ส่งพยานหลักฐานให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบความเชื่อมโยงกับผู้กระทำความผิด ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ยังไม่ถูกแจ้งข้อหาเนื่องจากอยู่ระหว่างการตรวจสอบของพนักงานสอบสวน ในทางคดีขึ้นอยู่กับพนักงานสอบสวนดำเนินคดีเพิ่มเติม หรือจะกันไว้เป็นพยาน แต่ในเบื้องต้นผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้ทำงานด้วยความประมาทเลินเล่อ และทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเสียหาย ในการพิจารณาจ่ายเงินค่าช่วยเหลือในช่วงสงกรานต์ ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ มีส่วนร่วมทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเสียหายจากกรณีทุจริตภายใน การจ่ายเงินสงกรานต์ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ขาดความรอบคอบ และน่าจะเชื่อว่าจะมีส่วนสนับสนุนเกี่ยวกับการทุจริตภายในบริษัทฯ ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินสงกรานต์ฯ จึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติหรือเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบว่าผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานหรือไม่ และไม่เห็นว่ามีรูปอยู่ในภาพการประชุมของสหภาพแรงงาน ตามที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้นาย [REDACTED] (เจ้าหน้าที่ความ

ปลอดภัยระดับวิชาชีพ) ไปสังเกตการณ์ชุมนุมของสหภาพแรงงานฯ ไม่เป็นความจริง ในการชุมนุมผู้บริหารเห็นเหตุการณ์จากห้องทำงาน และทราบว่าผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้นั่งอยู่ในผู้ที่มาชุมนุมด้วย ภายหลังจากที่มีการชุมนุม ผู้ถูกกล่าวหาอ้างทราบอีกว่าสหภาพแรงงานฯ โดยที่ปรึกษาได้มีการลงรูปภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับการชุมนุมผ่านทาง เพจบุคคลส่วนตัว ตามที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ กล่าวอ้างว่าในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ได้ช่วยสมาชิกสหภาพแรงงาน จัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวของสหภาพแรงงานฯ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้กำหนดให้สหภาพแรงงานฯ สามารถจัด บอร์ดได้ในบริเวณใด โดยส่วนใหญ่นาง [REDACTED] จะเป็นผู้ประสานกับสหภาพแรงงานฯ

เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากทั้งสองฝ่ายแล้ว ฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ลูกจ้างประมาณ ๗๐ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๖๘ คน ได้ร่วมกัน ชุมนุมบริเวณด้านหน้าบริษัทฯ เพื่อจัดทำข้อเรียกร้องและจัดตั้งผู้แทนในการเจรจา ซึ่งในการชุมนุมดังกล่าวมี นาง [REDACTED] เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มาสังเกตการณ์และถ่ายรูป โดยในการจัดทำข้อเรียกร้องนั้น ผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๗, ที่ ๙ ถึงที่ ๓๐, ที่ ๓๒, ที่ ๓๘, ที่ ๔๐ ถึงที่ ๔๒, ที่ ๔๔ ถึงที่ ๔๕, ที่ ๔๙, ที่ ๕๑ ถึงที่ ๖๔ และที่ ๖๖ ถึงที่ ๖๗ ได้ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง แต่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ไม่ได้ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องด้วย เนื่องจากต้องรีบไปทำธุระ ต่อมาวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้แทนลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยมี รายชื่อและลายมือชื่อลูกจ้างจำนวน ๖๑ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๗, ที่ ๙ ถึงที่ ๓๐, ที่ ๓๒, ที่ ๓๘, ที่ ๔๐ ถึงที่ ๔๒, ที่ ๔๔ ถึง ที่ ๔๕, ที่ ๔๙, ที่ ๕๑ ถึงที่ ๖๔ และที่ ๖๖ ถึงที่ ๖๗ ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุน ข้อเรียกร้อง ต่อมาลูกจ้างที่ลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง จำนวน ๑๐ คน ได้ขอถอนชื่อและลายมือชื่อจาก การสนับสนุนข้อเรียกร้อง และเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ลูกจ้างจำนวน ๑๗ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๓, ที่ ๘, ที่ ๓๑, ที่ ๓๓ ถึงที่ ๓๗, ที่ ๓๙, ที่ ๔๓, ที่ ๔๖ ถึงที่ ๔๘, ที่ ๕๐ และที่ ๖๕ ได้ร่วมลงลายมือชื่อ สนับสนุนข้อเรียกร้องเพิ่มเติม ซึ่งข้อเรียกร้องมีการเจรจากันเองแต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้แทนลูกจ้างจึงได้ แจ้งเป็นข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัด [REDACTED] ซึ่งพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานได้นัดเจรจาไกล่เกลี่ยหลายครั้งแต่ยังไม่ สามารถตกลงกันได้ ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ประชุมลูกจ้างทั้งหมด และได้แจ้งถึงเรื่อง การจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ โดยจะจ่ายให้ในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งลูกจ้างแต่ละคนจะได้รับใน จำนวนไม่เท่ากัน แต่ส่วนใหญ่จะได้รับคนละ ๖,๐๐๐ บาท ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้รับ ๕๐๐ บาท และผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ ไม่ได้รับเงินดังกล่าว โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ ร่วมลง ลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง และยังอยู่ระหว่างการเจรจาข้อเรียกร้อง ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๖๘ มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการทุจริตที่อยู่ระหว่างการสอบสวนจึงจ่ายให้เพียง ๕๐๐ บาท เช่นเดียวกับลูกจ้างอีก ๒ คน ที่ได้รับ ๕๐๐ บาท เนื่องจากหัวหน้างานแจ้งว่ามีความประพฤติไม่ดี

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่าประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ และจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นเงิน ๕๐๐ บาท เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) หรือไม่ จากข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า สาเหตุที่ไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ นั้น เป็นเพราะผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อแจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา และอยู่ในระหว่าง การเจรจา ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อเรียกร้องแล้วไม่ปรากฏว่ามีการแจ้งข้อเรียกร้องเกี่ยวกับการจ่ายเงินพิเศษ วันสงกรานต์แต่อย่างใด คงมีเพียงการเรียกร้องเกี่ยวกับเงินโบนัส และผู้ถูกกล่าวหาได้มีการจ่ายเงินพิเศษ วันสงกรานต์ให้แก่ลูกจ้างคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้ร่วมลงลายมือชื่อแจ้งข้อเรียกร้อง จึงไม่มีเหตุผลใดที่ผู้ถูกกล่าวหา

จะไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหายอมรับว่า ที่ไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ เป็นเพราะผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ ได้ร่วมลงลายมือชื่อแจ้งข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม

กรณีผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้รับเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท จากข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า สาเหตุที่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต และอยู่ระหว่างการสอบสวน ซึ่งมีลูกจ้างอีก ๒ คน ที่ได้เงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท เช่นเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เนื่องจากหัวหน้างานแจ้งว่ามีความประพฤติไม่ดี โดยผู้กล่าวหาที่ ๖๘ อ้างว่า ที่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ นั้น เป็นเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้ร่วมชุมนุมเพื่อจัดทำข้อเรียกร้องเมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่มิได้ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธว่าเหตุที่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท นั้น มิใช่เพราะเหตุตามที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ กล่าวอ้าง โดยผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ลูกจ้างคนใดบ้างที่ร่วมชุมนุมบริเวณหน้าบริษัท เมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้เฉพาะลูกจ้างที่ร่วมลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องเท่านั้น โดยที่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท เป็นเพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต และอยู่ระหว่างการสอบสวน เช่นเดียวกับลูกจ้างอีก ๒ คน ที่ได้เงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท เนื่องจากหัวหน้างานแจ้งว่ามีความประพฤติไม่ดี และลูกจ้างทั้ง ๒ คน ก็ได้ร่วมชุมนุมบริเวณหน้าบริษัท เมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงวิเคราะห์แล้วเชื่อได้ว่า เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท นั้น มิใช่เพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ร่วมชุมนุมเพื่อจัดทำข้อเรียกร้อง เนื่องจากลูกจ้างอื่นอีก ๒ คน ที่มิได้เข้าร่วมชุมนุมเพื่อจัดทำข้อเรียกร้องผู้ถูกกล่าวหา ก็จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท เช่นเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๖๘ และนอกจากนี้ยังปรากฏว่าลูกจ้างที่ร่วมชุมนุมเพื่อจัดทำข้อเรียกร้องแต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องยังได้รับเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๖,๐๐๐ บาท เช่นเดียวกับลูกจ้างส่วนใหญ่อื่น ๆ ส่วนกรณีผู้กล่าวหาที่ ๖๘ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท เป็นเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน นั้น ฟังได้ว่าผู้กล่าวหาที่ ๖๘ ได้ขอเพิ่มเติมคำร้องกล่าวหาในส่วนของการอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาคลังจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท เพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกว่า ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์จำนวน ๕๐๐ บาท ที่ถือเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ โดยผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จะต้องยื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ในกรณีดังกล่าวไม่เกินวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ดังนั้น เมื่อผู้กล่าวหายื่นคำร้องในกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ จึงเกินกว่า ๖๐ วัน ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จึงมีอายุยื่นคำร้องกล่าวหากรณีถูกคลังจ่ายเพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานได้ตามมาตรา ๑๒๔ การที่ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวน ๕๐๐ บาท จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการ

ผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา ไม่จ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ปี ๒๕๖๓ ให้แก่นาย [REDACTED] กับพวกรวม ๖๗ คน ผู้กล่าวหาเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑(๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม แต่การจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๖๘ จำนวนเพียง ๕๐๐ บาท ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมจึงมีคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินพิเศษวันสงกรานต์ให้แก่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๖๗ เป็นจำนวนคนละ ๖,๐๐๐ บาท

๒. ให้ยกคำร้องผู้กล่าวหาที่ ๖๘

ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(นายสุวิทย์ สุมาลา)

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นางนิตยา อัยราวงศ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ร้อยเอก

(สำเริง ชนะสิทธิ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายพนัส ไทยล้วน)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายชัยพร จันทนา)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายสุมิตร จันทรวงศ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิตร)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแรงงานสัมพันธ์
รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามมาตรา ๑๒๕ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กำหนดการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๑๒๗ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ จะดำเนินคดีอาญาได้ต่อเมื่อผู้เสียหายเนื่องจากการฝ่าฝืนได้ยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๒๔ และผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ตามมาตรา ๑๒๕

มาตรา ๑๕๘ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

๑. ศาล

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม หรือของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๒. ศาล

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ที่ ๑๓๙ - ๑๕๗/๒๕๖๓

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางสาว [redacted] กับพวกรวม ๑๙ คน ผู้กล่าวหา
ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง
บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ นางสาว [redacted] กับพวกรวม ๑๗ คน และเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ นางสาว [redacted] และนางสาว [redacted] ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาบริษัท [redacted] โดยนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา ว่าเลิกจ้างในระหว่างที่ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมและจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างสุดท้ายนับแต่วันที่ถูกละเลิกจ้างจนถึงวันที่รับกลับเข้าทำงาน

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เคยเป็นลูกจ้างของบริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา โดยเข้าทำงานในระหว่างปี ๒๕๓๘ - ปี ๒๕๕๙ ได้รับมอบหมายให้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราแตกต่างกัน นอกจากเงินเดือนแล้วผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ยังได้ค่าครองชีพเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ค่าอาหารเดือนละ ๕๕๐ บาท ค่าที่พักเดือนละ ๕๐๐ บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างและเงินอื่นๆ ทุกวันที่ ๕ และวันที่ ๒๐ ของเดือน โดยการโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพและธนาคารสิริกิติ์ไทย กำหนดวันทำงานปกติสัปดาห์ละ ๕ - ๖ วัน มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ ส่วนวันเสาร์จะทำงานวันเสาร์เว้นวันเสาร์ แบ่งการทำงานออกเป็น ๒กะ กะเช้าเวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. กะกลางคืนเวลา ๒๐.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น.

ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] ซึ่งสหภาพแรงงาน ได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนประจำจังหวัด [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ ๑,๐๓๐ คน เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้อง เพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งข้อเรียกร้องสามารถเจรจาตกลงกันได้และได้ทำบันทึกข้อตกลง เกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกัน ฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งในข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างดังกล่าวได้กำหนด สิทธิสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลและครอบคลุมถึงการตัดแว่นสายตาให้แก่ลูกจ้างทุกคนรวมถึง ครอบครัว (บิดา/มารดา/สามี/ภรรยา/บุตร) ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ในวงเงินจำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท โดยในส่วนของการตัดแว่นสายตาให้มีเงื่อนไขว่าเป็นการรักษาพยาบาลโดยแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งลงความเห็น ตามใบรับรองแพทย์ว่ามีความจำเป็นต้องใช้แว่นสายตาซึ่งรวมอยู่ในวงเงินค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท

ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน โดยไม่จ่ายค่าชดเชยใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งหนังสือ เลิกจ้างระบุว่าผู้กล่าวหากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในเรื่องสวัสดิการตัดแว่นสายตาที่เบิกเกินราคาจริง เป็นการ ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัทฯ หมวดที่ ๘ วินัยและการลงโทษ ข้อ ๒๓ (๑๔) ข้อ ๒๕.๔ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๑๑๔ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) และเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ได้มีการตัดแว่นสายตาจริงโดยบางคนตัดแว่นสายตาให้กับ ตนเอง บางคนตัดแว่นสายตาให้กับครอบครัวและได้ใช้หลักฐานตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างในการ เบิกเงินสวัสดิการตัดแว่นสายตา ได้แก่ ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ใบเสร็จรับเงินจากร้านแว่นตา และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน โดยครอบคลุมถึงบิดา มารดา คู่สมรส และบุตรที่ถูกต้องตามกฎหมาย มาเบิกเงินสวัสดิการกับผู้ถูกกล่าวหาตามสิทธิของตนโดยไม่ได้กระทำการทุจริตตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่อย่างใด โดยก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าว ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยตลอดการให้ถ้อยคำ ตามบันทึกข้อเท็จจริง นั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้พุดจาข่มขู่ให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ยอมรับว่ากระทำการทุจริต ในการเบิกเงินสวัสดิการตัดแว่นสายตา อาทิเช่น เช่น ๆ ไปเถอะไม่มีผลต่อการลงโทษหรอก หากให้การเป็น ประโยชน์อาจได้รับแค่วันเงินเดือน คนอื่นเขายอมรับกันหมดแล้ว ถ้าไม่เซ็นพຽງนี้ไม่ต้องเข้าทำงาน นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้สอบถามข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ในรายละเอียดเรื่องการตัดแว่นสายตา ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงได้ในขณะนั้นและทราบภายหลังว่าเป็นการบันทึกข้อเท็จจริง ยอมรับสารภาพว่ากระทำความผิดต่อผู้ถูกกล่าวหา

กรณีแว่นสายตาที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน สั่งตัด นั้น ในแต่ละอันจะมีราคาที่แตกต่างกัน ตามคุณภาพ และการบริการของร้านขายแว่นตาแต่ละร้าน เช่น บริการหลังการขาย การรับประกัน ในระยะเวลาที่กำหนด การให้คำปรึกษาเพิ่มเติม ซึ่งบริการข้างต้นทำให้ผู้กล่าวหาเกิดความพึงพอใจในการ บริการจึงยอมตกลงราคาโดยไม่มีผู้ใดบีบบังคับ ซึ่งในการตัดแว่นสายตาผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ได้ใช้สิทธิในราคา ที่ไม่เกินกว่าสิทธิการเบิกจ่ายสวัสดิการตัดแว่นสายตาตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง

ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [redacted] ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการผู้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาทางทะเบียนนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [redacted] หมู่ที่ [redacted] ซอย [redacted] ถนน [redacted] ตำบล [redacted] อำเภอ [redacted] จังหวัด [redacted] ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ที่ทำด้วยยาง ปัจจุบันมีลูกจ้างประมาณ ๑,๔๒๐ คน ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา โดยเข้าทำงานในระหว่างปี ๒๕๓๘ - ปี ๒๕๕๕ มีการทำหนังสือสัญญาจ้างแรงงานในตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราแตกต่างกัน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือเลิกจ้างมีผลระหว่างวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๓ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลโดยครอบคลุมถึงการตัดแวนสายตา ซึ่งรวมอยู่ในวงเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับลูกจ้างทุกคนรวมถึง บิดามารดา คู่สมรส และบุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยเริ่มใช้สวัสดิการดังกล่าวตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างปี ๒๕๕๕ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันสวัสดิการดังกล่าวกำหนดวงเงินไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท โดยเงื่อนไขในการตัดแวนสายตากรณีที่เป็นการรักษาพยาบาลต้องให้แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งลงความเห็นตามใบรับรองแพทย์ว่ามีความจำเป็นต้องใช้แวนสายตา โดยลูกจ้างที่จะสามารถเบิกเงินสวัสดิการตัดแวนสายตาได้ต้องมีหลักฐานประกอบการเบิก ดังนี้ ๑) ใบรับรองแพทย์ ๒) ใบเสร็จรับเงินจากร้านแว่นตา ๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้ใช้สิทธิสวัสดิการตัดแวนสายตา โดยระหว่างปลายปี ๒๕๖๒ จนถึงต้นปี ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจพบว่ามียอดการเบิกเงินสวัสดิการตัดแวนสายตาของลูกจ้างมากผิดปกติ และใบเสร็จที่ใช้ในการประกอบการเบิกเงินนั้นมีความน่าสงสัย จึงจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริง และพบว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ทำการฉ้อโกงเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแวนสายตา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ผู้กล่าวหาที่ ๑ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ๒๒,๐๐๐ บาท แต่ให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินจำนวน ๒๓,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และนำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๒. ผู้กล่าวหาที่ ๒ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตากับลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา ชื่อ "นางสาว [redacted]" ในราคา ๙,๐๐๐ บาท แต่ให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๓,๐๐๐ บาท โดยนางสาว [redacted] คิดค่าจัดหาใบเสร็จรับเงินจำนวน ๒,๓๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และนำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๑๑,๗๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๓. ผู้กล่าวหาที่ ๓ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ กล่าวคือ ผู้กล่าวหาที่ ๓ ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแว่นกับลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา ชื่อ "นาย [redacted]" ในราคา ๑,๙๐๐ บาท โดยไม่มีการตัดแว่นสายตาจริง และให้ทางร้านแว่นตาออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๑๙,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และนำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๑๗,๑๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๔. ผู้กล่าวหาที่ ๔ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตากับลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา ชื่อ "นางสาว [redacted]" ในราคา ๗,๕๐๐ บาท แต่ให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๔,๐๐๐ บาท โดยนางสาว [redacted] คิดค่าจัดหาใบเสร็จรับเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา นอกจากนี้ผู้กล่าวหาที่ ๔

ยังได้นำเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จ่ายให้ลูกจ้างของผู้ถูกล่าหยาชื่อ “นาย●” เพื่อเป็นค่าแนะนำในการกระทำข้างต้น และนำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๑๔,๐๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๕. ผู้กล่าวหาที่ ๕ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จค่าแวนสายตา อันเป็นเท็จ กล่าวคือ ผู้กล่าวหาที่ ๕ ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแวนกับลูกจ้างของผู้ถูกล่าหยา ชื่อ “นางสาว●” ในราคา ๒,๓๐๐ บาท โดยไม่มีการตัดแวนสายตาจริง และให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงิน ในราคา ๒๓,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา และนำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๒๐,๗๐๐ บาท ที่ได้รับ ไปชำระหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๖. ผู้กล่าวหาที่ ๖ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จค่าแวนสายตา อันเป็นเท็จ กล่าวคือ ผู้กล่าวหาที่ ๖ ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแวนกับลูกจ้างของผู้ถูกล่าหยา ชื่อ “นางสาว●” ในราคา ๒,๓๐๐ บาท โดยไม่มีการตัดแวนสายตาจริง และให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงิน ในราคา ๒๓,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา และนำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๒๐,๗๐๐ บาท ที่ได้รับ ไปตัดแวนสายตาที่ร้านตัดแวนบริเวณพื้นที่ข้างเคียงบริษัท จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท และนำเงินส่วนที่เหลือ จำนวน ๓,๗๐๐ บาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๗. ผู้กล่าวหาที่ ๗ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตา อันเป็นเท็จ กล่าวคือ ผู้กล่าวหาที่ ๖ ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแวนในราคา ๒,๔๐๐ บาท โดยไม่มีการ ตัดแวนตาจริง และให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๔,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา และนำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๒๑,๖๐๐ บาท ที่ได้รับไปจัดงานแต่งงานให้กับลูกสาว และใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๘. ผู้กล่าวหาที่ ๘ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตา อันเป็นเท็จ มีราคาแวนสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแวน กล่าวคือ ตกลงตัดแวนสายตาในราคา ๘,๐๐๐ ถึง ๙,๐๐๐ บาท แต่สั่งให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินจำนวน ๑๗,๒๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตาและนำ เงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๘,๒๐๐ บาท ที่ได้รับไปให้บิดาจำนวน ๕,๐๐๐ บาท และนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ต่อมาในปี ๒๕๖๒ ผู้กล่าวหาที่ ๘ ได้ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแวนตา โดยติดต่อกับลูกจ้างของผู้ถูกล่าหยาชื่อ “นางสาว●” ในราคา ๒,๔๐๐ บาท โดยไม่มีการตัดแวนสายตาจริง และให้ทางร้าน ออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๔,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา และนำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๒๑,๖๐๐ บาท ที่ได้รับไปให้บิดาจำนวน ๑๕,๐๐๐ ถึง ๑๖,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๙. ผู้กล่าวหาที่ ๙ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่และใช้สิทธิไปในทางไม่สุจริต โดยเบิกสวัสดิการ ตัดแวนสายตาให้กับสามีของผู้กล่าวหาที่ ๙ โดยรู้อยู่แล้วว่าสามีไม่มีสิทธิเนื่องจากไม่ได้ดำเนินการตามข้อกำหนด แต่ผู้กล่าวหาที่ ๙ ได้ให้ทางร้านระบุชื่อของผู้กล่าวหาที่ ๙ เองเป็นผู้ตัดแวนสายตาในใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตา

๑๐. ผู้กล่าวหาที่ ๑๐ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตา อันเป็นเท็จ มีราคาแวนสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแวน กล่าวคือ ผู้กล่าวหาที่ ๑๐ ตกลงตัดแวนสายตา ราคา ๑๖,๐๐๐ บาท แต่ให้ทางร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตาและนำ เงินส่วนที่เกินจำนวน ๔,๐๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และในปี ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาที่ ๑๐ ได้กระทำผิดซ้ำอีกโดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตาอันเป็นเท็จทั้งฉบับมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา กล่าวคือ ตกลงตัดแวนสายตาในราคา ๕,๔๐๐ บาท แต่ให้ร้านแวนตาออกใบเสร็จในราคา ๒๒,๕๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา แต่ยังมีได้รับเงินเพราะใบเสร็จรับเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด ผู้กล่าวหาที่ ๑๐ จึงได้ดำเนินการจัดหาใบเสร็จรับเงินฉบับใหม่มาเพื่อจะทำการเบิกสวัสดิการอีกครั้ง โดยได้ตกลง

กับลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาชื่อ “นาย●” ในราคา ๒,๔๐๐ บาท เพื่อให้จัดหาใบเสร็จรับเงินค่าตัดแว่นสายตา ในราคา ๒๔,๐๗๕ บาท โดยไม่มีการตัดแว่นสายตาจริง เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา แต่ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อเท็จจริงก่อนจึงไม่อนุมัติเงินค่าตัดแว่นสายตา

๑๑. ผู้กล่าวหาที่ ๑๑ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ประมาณ ๙,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ให้ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ที่ได้รับไปเป็นค่ารักษาพยาบาลสามีและนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๒. ผู้กล่าวหาที่ ๑๒ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแว่น โดยทำการติดต่อกับลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา ชื่อ “นางสาว●” ในราคา ๑,๔๐๐ บาท โดยไม่มีการตัดแว่นสายตาจริง แต่ให้ร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๑๔,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และได้นำเงินส่วนเกินดังกล่าวจำนวน ๑๒,๖๐๐ บาท นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๓. ผู้กล่าวหาที่ ๑๓ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ๑๖,๐๐๐ บาท แต่ให้ร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๒,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตาและได้นำเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ไปให้กับภรรยา●ที่โดยเป็นผู้ถูกกล่าวหา เป็นค่าดำเนินการจัดหาใบเสร็จรับเงิน ส่วนเงินที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๔,๐๐๐ บาท นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๔. ผู้กล่าวหาที่ ๑๔ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ๙,๕๐๐ บาท แต่ให้ร้านออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๑๓,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๔,๕๐๐ บาท (ที่ถูก ๓,๕๐๐ บาท) ไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นตาเกินกว่าที่ตกลงกับร้าน คือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ๕,๐๐๐ บาท แต่ให้ร้าน ออกใบเสร็จรับเงินราคา ๙,๒๐๐ บาท และได้นำเงินส่วนที่เกินจำนวน ๔,๒๐๐ บาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๕. ผู้กล่าวหาที่ ๑๕ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จมีราคาแว่นสายตาเกินกว่าที่ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นสายตาในราคา ๒๐,๙๐๐ บาท แต่ให้ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๒๓,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตาและได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๒,๑๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๖. ผู้กล่าวหาที่ ๑๖ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นตาเกินกว่าที่ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นในราคา ๖,๐๐๐ บาท แต่ให้ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๑๑,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแว่นตา และได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๕,๐๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๑๗. ผู้กล่าวหาที่ ๑๗ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแว่นสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแว่นตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแว่น กล่าวคือ ตกลงตัดแว่นในราคา ๑,๑๐๐ บาท แต่ให้ ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จในราคา ๑๑,๐๐๐ บาท และได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริง จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท (ที่ถูก ๙,๙๐๐ บาท) ที่ได้ไปใช้เพื่อรักษาพ่อที่ป่วย

๑๘. ผู้กล่าวหาที่ ๑๘ รับว่าในปี ๒๕๖๒ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตาอันเป็นเท็จมาเบิกสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลต่อผู้ถูกกล่าวหา กล่าวคือ ได้ทำการตกลงตัดแวนสายตาจำนวน ๒ อัน ในราคา ๑๒,๐๐๐ บาท และราคา ๑๐,๐๐๐ บาท โดยอันแรกผู้กล่าวหาที่ ๑๘ เป็นผู้สวมใส่เอง และอันที่ ๒ ผู้กล่าวหาที่ ๑๘ ได้มอบให้กับมารดา โดยรู้อยู่แล้วว่ามารดาไม่มีสิทธิเนื่องจากไม่ได้ดำเนินการตามข้อกำหนด ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๑๘ ได้ให้ร้านตัดแวนออกใบเสร็จในราคา ๒๒,๐๐๐ บาท ระบุแวนสายตา ๑ อัน และใส่ชื่อผู้กล่าวหาที่ ๑๘ เป็นผู้ใช้สิทธิในการเบิกสวัสดิการ

๑๙. ผู้กล่าวหาที่ ๑๙ รับว่าในปี ๒๕๖๑ ได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยการนำใบเสร็จรับเงินค่าแวนสายตาอันเป็นเท็จ มีราคาแวนตาเกินกว่าที่ได้ตกลงกับร้านตัดแวน กล่าวคือ ตกลงตัดแวนสายตากับร้านตัดแวนในราคา ๙,๕๐๐ บาท แต่ให้ร้านแวนตาออกใบเสร็จรับเงินในราคา ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาเบิกสวัสดิการค่าแวนตา และเมื่อได้รับเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลแล้วได้นำเงินส่วนที่เกินความเป็นจริงจำนวน ๕๐๐ บาท ที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวันไปชำระหนี้สิน และกระทำความผิดซ้ำอีกในปี ๒๕๖๒ กล่าวคือ ได้ทำการตกลงตัดแวนจำนวน ๒ อัน ในราคาอันละ ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐,๐๐๐ บาท แต่ให้ร้านตัดแวนออกใบเสร็จในราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ระบุจำนวนแวนสายตา ๑ อัน และใส่ชื่อผู้กล่าวหาที่ ๑๙ เป็นผู้ใช้สิทธิในการเบิกสวัสดิการ แต่แวนสายตาทั้ง ๒ อัน ผู้กล่าวหาที่ ๑๙ ได้มอบให้บิดาและมารดาเป็นผู้สวมใส่ โดยรู้อยู่แล้วว่าบิดาและมารดาไม่มีสิทธิเนื่องจากไม่ได้ดำเนินการตามข้อกำหนด

ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ลงลายมือชื่อยอมรับในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ปฏิเสธที่จะลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยในส่วนของผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้บันทึกเสียงคำให้การของผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และ ๑๙ ไว้เป็นหลักฐานว่าได้กระทำตามบันทึกการสอบสวนจริง ซึ่งในการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน นั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการข่มขู่ หรือบังคับขู่เข็ญให้ยอมรับสารภาพหรือลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนแต่อย่างใด โดยสาเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เนื่องจากกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ทำการฉ้อโกงเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแวนสายตา และผู้กล่าวหาได้ใช้เอกสารปลอมเพื่อเบิกเงินสวัสดิการดังกล่าว เป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัทฯ หมวดที่ ๘ วินัยและการลงโทษ ข้อ ๒๓ (๑๔) ข้อ ๒๕.๔ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๑๑๙ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) และเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ ซึ่งการเลิกจ้างไม่ได้เกี่ยวกับการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานของผู้กล่าวหาแต่อย่างใด

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาและเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] โดยสหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาฉบับหลังสุดเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งข้อเรียกร้องสามารถเจรจาตกลงกันได้และทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ กำหนดระยะเวลาใช้บังคับ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อมาในช่วงระหว่างวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน โดยกล่าวอ้าง ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ทำการ

ฉ้อโกงเงินสวัสดิการข้าราชการพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นสายตา และผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ได้ใช้เอกสารปลอมเพื่อเบิกเงินสวัสดิการดังกล่าว เป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานหมวดที่ ๘ วินัยและการลงโทษ ข้อ ๒๓ (๑๔) ข้อ ๒๕.๕ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๑๑๙ (๑) หรือ (๒) หรือ (๔) และเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) และเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ โดยก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ไว้ ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าว ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยในระหว่างการให้ถ้อยคำตามบันทึกข้อเท็จจริง นั้นผู้ถูกกล่าวหาได้พูดจาข่มขู่เพื่อให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ยอมรับว่ากระทำการทุจริตในการเบิกเงินสวัสดิการตัดแว่นสายตา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้สอบถามข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ในรายละเอียดเรื่องการตัดแว่นสายตาผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ไม่สามารถให้ข้อเท็จจริงได้ในขณะนั้นและทราบภายหลังว่าเป็นการบันทึกข้อเท็จจริงยอมรับสารภาพว่ากระทำความผิดต่อผู้ถูกกล่าวหา สำหรับแว่นสายตาที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน สั่งตัด นั้นในแต่ละอันจะมีราคาที่แตกต่างกันตามคุณภาพ และค่าบริการของร้านขายแว่นตาแต่ละร้าน เช่น บริการหลังการขาย การรับประกันในระยะเวลาที่กำหนด การให้คำปรึกษาเพิ่มเติม ซึ่งบริการข้างต้นทำให้ผู้กล่าวหาเกิดความพึงพอใจในการบริการจึงยอมตกลงราคาโดยไม่มีผู้ใดบีบบังคับ ซึ่งในการตัดแว่นสายตาผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ได้ใช้สิทธิในราคาที่ไม่เกินกว่าสิทธิการเบิกจ่ายสวัสดิการตัดแว่นสายตาตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ส่วนผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ข้อเท็จจริงสนับสนุนเหตุแห่งการเลิกจ้างว่า ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ฉ้อโกงเงินสวัสดิการข้าราชการพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นสายตา โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ที่ ๑๑ ที่ ๑๓ ที่ ๑๔ และที่ ๑๖ ได้ให้ร้านแว่นตาออกใบเสร็จรับเงินค่าตัดแว่นเกินกว่าราคาที่ตกลงกัน สำหรับผู้กล่าวหาที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๑๒ ที่ ๑๕ และที่ ๑๗ ไม่มีการตัดแว่นสายตา แต่ได้จัดหาซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแว่นเพื่อนำมาเบิกสวัสดิการ ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๙ และที่ ๑๘ ได้ตัดแว่นสายตาให้กับบุคคลอื่นที่มีสิทธิในการเบิกค่ารักษาในส่วนของการตัดแว่นตาแต่ผู้กล่าวหาข้างต้นใช้สิทธิเบิกในนามของตนเอง ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๙ ได้ให้ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จรับเงินค่าตัดแว่นเกินกว่าราคาที่ตกลงกัน และได้ตัดแว่นสายตาให้กับบุคคลอื่นที่มีสิทธิในการเบิกค่ารักษาในส่วนของการตัดแว่นตาแต่ผู้กล่าวหาข้างต้นใช้สิทธิเบิกในนามของตนเอง ซึ่งจากการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ยอมรับว่าได้กระทำความผิดตามที่กล่าวอ้าง และผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้บันทึกเสียงการสอบสวนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ไว้สนับสนุนว่าผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ยอมรับตามบันทึกการสอบสวนจริง

จากข้อเท็จจริงคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ทั้งสองฝ่ายรับกันว่าการเลิกจ้างนั้นอยู่ในระหว่างที่ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับและผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องจึงได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๓ แต่การเลิกจ้างจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างได้กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลในส่วนการตัดแว่นสายตา โดยมีสิทธิเบิกให้กับบิดา มารดา สามี ภรรยา และบุตร ที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ด้วย ซึ่งจากบันทึกการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้สอบสวนผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน ไว้แล้ว ผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน บางคนยอมรับว่าได้ให้ร้านแว่นตาออกใบเสร็จรับเงินค่าตัดแว่นเกินกว่าราคาที่ตกลงกันจริง ผู้กล่าวหาบางคนยอมรับว่าไม่มีการตัดแว่นสายตาจริง แต่ได้จัดหาซื้อใบเสร็จรับเงินจากร้านตัดแว่น เพื่อนำมาเบิกสวัสดิการ และผู้กล่าวหาบางคน

ยอมรับว่าได้ตัดแว่นให้กับบุคคลอื่นที่มีสิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแว่น แต่ได้ใช้สิทธิในการเบิกสวัสดิการในนามของตนเอง ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน แต่ให้ข้อเท็จจริงว่าเหตุที่ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน นั้น เป็นเพราะถูกบังคับ ช่มชู้ ให้ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน แต่จากข้อเท็จจริงที่ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ได้ให้การไว้ถึงการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นการบังคับ ช่มชู้ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด ที่บอกว่าเซ็น ๆ ไปเถอะไม่มีผลต่อการลงโทษหรือ หรือหากให้การเป็นประโยชน์อาจได้รับแค่ใบเตือน หรือคนอื่นเขายอมรับกันหมดแล้ว หรือถ้าไม่เซ็นพรุ่งนี้ไม่ต้องเข้าทำงาน จากคำให้การดังกล่าวยังไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการบังคับ ช่มชู้ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาได้นำพยานหลักฐานเป็นบันทึกภาพเคลื่อนไหวขณะสอบสวนและขณะลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนมานำสืบซึ่งไม่ปรากฏว่ามีการบังคับ ช่มชู้ ให้ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวนแต่อย่างใด ทั้งผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ มีเวลาที่จะพิจารณาคิด และไตร่ตรองก่อนที่จะลงลายมือชื่อ ข้อเท็จจริงจึงฟังเป็นยุติได้ว่าผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ ยอมรับว่าได้กระทำการเป็นไปตามบันทึกการสอบสวนอันถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิไม่สุจริตเพื่อให้ได้มาซึ่งค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นตาเป็นการกระทำที่ทุจริตต่อหน้าที่ ส่วนกรณีผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ที่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน แต่จากข้อเท็จจริงรับกันว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีการสอบสวนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ซึ่งกรณีนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้นำคลิปบันทึกเสียงการสอบสวนผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ มานำสืบ ได้ความว่าผู้กล่าวหาที่ ๑๘ ยอมรับว่าได้ตัดแว่นสายตาให้กับตนเองและมารดาที่มีสิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นตาแต่ผู้กล่าวหาที่ ๑๘ ใช้สิทธิเบิกในนามของตนเอง ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๑๙ รับว่าได้ให้ร้านตัดแว่นออกใบเสร็จรับเงินค่าตัดแว่นเกินกว่าราคาที่ตกลงกัน และได้ตัดแว่นสายตาให้กับบิดาและมารดาที่มีสิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นสายตา แต่ผู้กล่าวหาที่ ๑๙ ใช้สิทธิเบิกในนามของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าผู้กล่าวหาที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ใช้สิทธิไม่สุจริตเพื่อให้ได้มาซึ่งค่ารักษาพยาบาลในส่วนของการตัดแว่นสายตาเป็นการกระทำที่ทุจริตต่อหน้าที่เช่นเดียวกันกับผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๑๗ การกระทำของผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน จึงเป็นการกระทำความผิดเข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๑๒๓ (๑) ที่นายจ้างสามารถเลิกจ้างลูกจ้างได้แม้อยู่ในระหว่างที่ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ การเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนางสาว [REDACTED] กับพวก รวม ๑๙ คน ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้องของผู้กล่าวหาทั้ง ๑๙ คน

(ลงชื่อ)

[REDACTED]
(นายสุวิทย์ สุมาลา)

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายอิทธิพร เหล่าวานิช)	(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายอนุชน วรินทร์โสทัย)
(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นางนิตยา อัยราวงศ์)	(ลงชื่อ) ร้อยเอก [REDACTED] กรรมการ (สำเริง ชนะสิทธิ์)
(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายสุรชัย ปลั่งสมบัติ)	(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)
(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายพนัส ไทยล้วน)	(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายชินโชติ แสงสังข์)
(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายทวี เตชะธีราวัฒน์)	(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายชัยพร จันทนา)
(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นายสมิตร จันทรสว่าง)	(ลงชื่อ) [REDACTED] กรรมการ (นางสาวรัตเกล้า เชาวลิตร) และเลขานุการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแรงงานสัมพันธ์ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

๑.ล๑

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของ
คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของ
คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน
รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการ
กองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๑.ล๑

